

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 283
Juliol
agost
2009

En el marc incomparable de Núria vam celebrar el nostre 75è aniversari amb la participació de 167 companys, fent aquesta fotografia davant de l'alberg del Pic de l'Àliga. Foto de Lluís Ramban.

CALENDARI

11 i 12 juliol — Excursió a Ulldeter (Ripollès), preparatòria per al Perú.

25 i 26 juliol — Excursió a Certascan (Pallars Sobirà), preparatòria per al Perú.

7 al 26 agost — Caminada al Perú fent el Cañón del Colca i el Camí de l'Inca a més d'altres excursions turístiques.

5 i 6 setembre — Fer 75 cims durant el cap de setmana.

1 al 10 setembre — Període per a la recollida de fotografies que es presentin al Concurs Fotogràfic de la SEAS 2009.

19 setembre — Sopar de motxilla al pati del roure de l'Ateneu a les 9 del vespre. Durant el sopar s'elegirà la millor fotografia per votació popular, i després es lliuraran els premis a les fotografies guanyadores d'acord amb la decisió del jurat.

27 setembre — Excursió de Planoles a Querolbs (Ripollès).

4 octubre — 14a Caminada Popular de la SEAS per Collserola.

16 octubre — Conferència «Indústries en clau de guerra. El cas d'Olot» per Jordi Pujiula.

18 octubre — Excursió pels entorns de la Canya i Olot (Garrotxa).

13 novembre — Conferència «La defensa de costes» per Àngel Archilla.

15 novembre — Excursió des de Torredembarra fins a Ardenya (Tarragonès) resseguint la línia de costa.

FE D'ERRADES

A la pàgina 791 del butlletí núm. 281 del 2009 on deia: «A la foto, Jaume Mir Mallol (al mig)» havia de dir: «A la foto, Jordi Mir (al mig)».

Informació: les conferències tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre al local de la SEAS si no s'especifica explícitament les excursions tenen la seva sortida des del Parador a les 7 del matí i les matinals surten des de la plaça Verdader a l'hora indicada. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

ELS MALS USOS DEL PARC DE COLLSEROLA

Fa unes quantes setmanes vam descobrir un hort il·legal en el fondal més bonic del torrent de les Fatjones, fet que vam posar immediatament en coneixement dels serveis del Parc de Collserola.

El responsable ha talat un bon tros del sotabosc i ha aixecat l'herbei natural per fer un hort i altres ximpleries com intentar plantar alguns arbres fruiters de la manera més grollera, posant algunes torretes amb cactus per «guarnir» el lloc.

Hem sabut que és un individu amb no gaire seny que d'un temps ençà es passeja per la vall de Sant Just amb una serra a la motxilla, i quan quelcom no és del seu gust treu la serra i efectua els canvis «escaients» perquè l'arbrat quedi com a ell li agrada. Aquesta actuació és ben visible a la font del Ferro on ha tallat unes alzines; a la font de la SEAS, on ha tallat una frondosa figuera i algunes canyes, i ara pretén convertir un racó encisador en un hort, o més aviat, valgui el barbarisme, en una «horterada». Per altra banda, tenim sospites que és la mateixa persona que va treure dues vegades els senyals de la darrera caminada.

Aquesta situació està malmetent el bosc de la vall, de la mateixa manera que els corriols estan patint l'erosió ocasionada pel pas continuat de les bicicletes, que precisament tenen prohibida a Collserola la circulació en aquests tipus de senders.

Per què les reiterades queixes i denúncies d'aquests fets queden sempre en un no-res? Manquen dotacions i/o diners per allisonar i fer complir les normes d'usos del parc? I atenció amb les obres de la connexió de les conques Ter-Llobregat, sobre les quals cal que el nostre Ajuntament estigui a l'aguait perquè en acabar no deixin grans cicatrius i molt de ciment a Collserola.

El 16 de març es va signar un conveni per a la incorporació de la Generalitat al Consorci de Collserola, pas previ a la declaració d'aquest com a Parc Natural. En aquest acte, els signataris van parlar molt de «més recursos per a la gestió del Parc» i de «preservar millor el territori».

Esperem que d'una vegada el Parc Natural de Collserola esdevingui una realitat junt amb aquestes declaracions d'intencions i que, tant gestors com usuaris, compleixin rigorosament amb la seva obligació i facin un ús adequat del parc.

TOUBKAL AL GRAN ATLES Tardor de 2008

Josep Gil

Sopàvem a casa del Cesc i la Marta, les fotos del seu recent viatge a Marroc eren molt maques i suggeridores. Algú va dir, després de més i més comentaris entorn del viatge realitzat: «I si féssim un quatre mil a l'Atles?» Com una llavor caiguda en terreny adobat, tot seguit la proposta va trobar seguidors.

El febrer d'enguany ja teníem els bitllets d'avió, només ens faltava l'itinerari definitiu de la caminada al massís del Gran Altles i el *tour* turístic. Han passat els mesos i som al juny, ja tenim la ruta turística per a 13 persones, l'itinerari previst per al *trek* de 8 persones i la conjunta per a 21.

Dissabte 6 de setembre de 2008, DIA 1. BCN-Marràqueix-Imlil

Puntuals com sempre, el Toni i la Magda passen a recollir-nos. Aquests amics entranyables s'han ofert a portar-nos a l'aeroport. Carreguem bosses i motxilles i som-hi. Tres quarts de nou del matí, el Cavall d'en Botero, punt de trobada a l'aeroport de BCN, els últims en arribar: l'Àngels, la Victòria, el Pep i l'Àngel. Ja hi són la Marta, l'Anna, el Cesc, l'Umesh, el Pedro, la Maria José, la

Lourdes, el Vitorio, la Conchi, la Maria, la Núria, la Claudia, el Pere, el Xavi, la Nathalie, el Teles i la Dolors.

Sortim a l'hora i cap a migdia — hora local — arribem a Marràqueix, tots bé i també les maletes i motxilles.

És moment de comiats, només per 3 dies, uns de ruta per la costa i l'interior i d'altres directament cap a l'Atles, ens trobarem a M'zik el quart dia. Petons i alguna llagrimeta. «Aneu amb compte!, vigileu que aneu molt amunt, no us deixeu res... un petó "tesoro"».

Marxem?...un moment, l'Àngel no troba el passaport. Busca a la motxilla, a l'altra motxilla. No el troba. Potser li ha caigut al control de passaports? Ell i la Nathalie —la Nathalie és francesa de naixement i domina el francès— ja m'enteneu suport per allò de l'idioma.

El Cesc regira de nou les motxilles i ves per on, és aquí!, «ja el tinc!» crida. «Correu, correu, aviseu-los. I si els truquem al mòbil?» Finalment tot solucionat. Ho portem tot. «Segur que no ens deixem res? Doncs endavant, ens trobarem dimarts a la tarda a M'zik».

Els «turistes» van directament a Essaouira a la costa, hi fan la primera nit. Després aniran en direcció a Agadir desviant-se a la Vall del Paradís on pujaran entre el riu i els oasis fins a Imouzzar, aquí faran la

El grup a l'arribada a l'aeroport de Marràqueix

segona nit. Baixaran a Taroudant, la petita Marràqueix i continuaran fins a l'oasi de Tioute on faran la tercera nit i d'aquí aniran cap a la Vall d'Imlil creuant l'Alt Atles per l'espectacular pas de T'Zin Test a 2.092 m. Al capvespre ens trobarem a l'alberg de M'zik.

Fa bon temps i menys calor del previst, tot ha estat carregat al minibus i també nosaltres. A poc més de 70 km ens espera la Vall d'Imlil i allà, M'zik, on hi ha l'alberg que ens acollirà aquest primer dia i on farem nit.

Sortim de Marràqueix en direcció sud travessant planures semidesèrtiques per una carretera

amb plàtans a ambdós costats, pintats de blanc des del terra fins a l'alçada d'un metre, em recorda molt les carreteres del nostre país dels anys cinquanta i seixanta. Quan arribem a Asni girem en direcció est i de seguit comencem a remuntar per una carretera molt revirada fins a enlairar-nos per sobre dels 1.700 m de la Vall d'Imlil. Allí ens espera l'Ibrahim que serà el nostre inseparable guia durant quatre dies.

Ja hi som, apa tothom a baix. Només la càmera fotogràfica i si vols la bosseta de mà o la motxilleta, la resta de motxilles i bosses les porten els muls i els burros. Ara

ens porten per un sender que, per aquesta gent majoritàriament berbers, són els seus carrers.

Mentre ens aproximem a l'alberg ens anem barrejant amb les olors, les criatures jugant i un xic encuriosides amb el nostre pas. Tenen el somriure fàcil i contràriament al que pensàvem no ens demanen res. Els homes i les dones tampoc no s'immuten al nostre pas. Tot això i el monòton color de terra rogenca, les bonyigues i pixums dels animals fa que alguns ens sentim transportats molts anys enrere en el temps.

Després d'uns costeruts quinze minuts arribem a l'alberg. És senzill, però té tot el que necessitem: un matalàs per dormir, una taula per dinar, dutxa, WC i rentamans, moltes catifes i és net.

Un te «moruno» de benvinguda. Ens distribuïm els «llits», ens rentem una mica i a dinar, avui ens serveixen una amanida de tomàquet, pebrot verd, cogombre i espècies, tot talladet molt petit i després tagin de pollastre, pa berber i raïm de postres, finalment no pot faltar el te.

Descansem una mica i l'Ibrahim ens porta pels poblets del vessant oest de la vall fins a un punt on s'albira el Toubkal. Li posem una mica d'imaginació ja que els núvols gairebé no ens el deixen veure. Durant la passejada per la vall, l'Ibrahim ens explica de què viuen: principalment de les nous, les pomes i les cireres i també del turisme.

Ja de tornada cap a l'alberg, entre fotos amb soques de nogueres centenàries, rucs i bromes, apreciem la bellesa de les dones berbers que ens trobem rentant al riu com segurament ho haurien fet les nostres àvies.

És quasi fosc quan arribem a l'alberg. Ens espera el te. Quan estem assaborint-lo i comentant la passejada arriba un grup de 5 mallorquins. Han fet el Toubkal i uns quants quatre mil, coincidim avui a l'alberg perquè demà segueixen cap al sud-est, aniran al desert i finalitzaran a Marràqueix on ens els trobarem de nou a la famosa plaça de Jmaa El Fna. Ens expliquen les seves experiències d'aquests dies, ens comenten la pujada al Toubkal i després de consultar mapes, sopem amb força gana, tornem a petar la xerrada i anem a dormir; per ser el primer dia ha estat prou ple.

Diumenge 7 de setembre, DIA 2. Imlil (1.740)-Refugi Mouflon (3.207 m)

Són les 6 del matí, tothom amunt, avui comença de veritat la caminada. Esmorzem a tres quarts de 7 i a un quart i cinc de 8 sortim cap al refugi de Toubkal, o això pensem.

Hi ha una mica de boira matinal, fa fresca, gairebé fred. Amb les motxilles i bosses carregades a les mules i nosaltres amb una motxilla lleugera amb la cantimplora plena i poca cosa més comencem a caminar darrere de l'Ibrahim. Voregem la vall entre nogueres, travessem un rierol i

passem a l'altre vessant de la vall i comencem a enlairar-nos. Som damunt la boira que el sol esvairà en pocs minuts, seguim un sender que ens porta a una pista ampla, seguim remuntant i després d'un brusc gir a la dreta, ens trobem per sobre de la Kasbah d'Imlil. En pocs minuts passem davant del poble d'Aroumd (1.843), seguim per la vall molt planera en aquest tram. Tots fem fotos, el paisatge és molt pedregós, la vegetació escassa, alguns matolls. Ens trobem un rètol que ens informa que entrem al Parc Nacional de Toubkal i a partir d'aquí el camí s'enfila ràpidament. Després d'una parada de 5 minuts a l'ombra d'una savina, continuem fins a arribar a Sidi Chamharouch (2.350), petit poble berber que és lloc de pelegrinatge per a musulmans i on es troba un sepulcre que constitueix una relíquia preislàmica. Passen uns minuts de les 10 del matí, fem una segona parada i prenem una coca-cola, som si fa no fa a meitat de camí del refugi. Les mules van davant nostre i en aquest punt hem coincidit, ara emprenen la marxa de nou. Seguim l'ascensió cada vegada amb menys vegetació. Portem quasi 5 hores de camí i veiem el refugi, en una mitja hora hi serem.

Faltaven pocs minuts per la una del migdia quan vàrem trepitjar el refugi de Mouflon (3.207).

Després del te de benvinguda i de deixar les motxilles i bosses a l'habitació, baixem a dinar. Ho fem

Arribant al refugi de Mouflon. Al fons i sota el núvol, el cim del Ras (4.083 m).

amb gana malgrat l'escassa varietat del menjar, alguns trobem molt a faltar una mica de vi o una cerveseta.

Fa bo, però s'està tapant pel sud i per la vall puja la boira. Sortim a la terrassa a prendre el sol, una mica abrigats, sí, sí, dic ben abrigats, són quarts de tres de la tarda, estem a ple sol i no fa gens de calor. En menys d'una hora el cel és ben tapat i nosaltres entrem al refugi perquè fa fred.

Ens esperen unes hores de relax, les aprofitarem per dormir, dutxar-nos, fer-la petar amb una parella de bascos que també volen fer el Toubkal, mirar el temps que fa i jugar a cartes. Les cartes, bromes i comentaris fan que passem una bona estona. Mengem unes galetes i ganyips i se'ns fa l'hora de sopar. Sopem, no falta la sopa, la *harira* i la pasta, les postres. A un quart d'onze ja som al llit, compartim habitació amb dos polonesos; som nosaltres

vuit i ells dos per 16 lliteres, estem ben amples, bona nit. Demà ens espera el Toubkal.

**Dilluns 8 de setembre, DIA 3.
Refugi Mouflon (3.207)–Toubkal
(4.167)– Refugi Mouflon**

Ens llevem a dos quarts de 6, esmorzem, repartim l'aigua i a les 6 i 20 minuts del matí, amb una temperatura que ronda els 7-9°C, emprenem la caminada que ens durà al cim més alt del Gran Atlas i del Nord d'Àfrica.

El dia és clar i fresc, hi ha poca humitat i es presagia un bon matí per caminar per aquestes altes muntanyes resseques i feréstegues.

Comencem la marxa després d'escoltar els consells de l'Ibrahim, –pujarem a poc a poc, pararem les vegades que vulguem, per descansar, beure i menjar i fer fotos, no hi ha pressa – ja sabeu «la pressa mata». Pensant-ho bé, a cap dels vuit companys ens espanten els 960 m de desnivell que ens separen del cim, tot i que els hem de fer en un curt recorregut i això fa que sigui el camí molt costerut en el primer tram i part del final.

No som els primers en sortir i tot just deixar el refugi. Pujant per un camí que travessa la tartera al final de la vall que ens duu al cim, veiem un grup d'uns 20 o 25 que ataquen la primera dificultat. Nosaltres no seguirem de pujada aquest camí. L'Ibrahim ens porta més a l'esquerra

per una zona més rocosa on el camí fent ziga-zagues ens enlaira ràpidament i, a tres quarts de 7, ja hem pujat el primer graó que per damunt dels 3.400 ens endinsa a la vall. Seguim pujant, fent poques parades, a ritme suau, però com he dit amb poques pauses, tots ens trobem força bé i el ritme lent fa que no notem gairebé l'esforç. A les 9 del matí arribem al coll que separa el Toubkal del Toubkalit o Toubkal Oest. Som a 4.000 metres i la Nathalie sembla que està notant els efectes del mal d'alçada, la resta estem prou bé, amb tot, té forces per continuar. A les 9 i 52 minuts la Dolors, la Maria, la Nathalie, l'Ibrahim, l'Àngel, el Cesc, el Teles, el Xavi i el Pep coronem el Toubkal (4.167 m).

Tots sentim una gran alegria, la principal fita s'ha assolit, volíem fer el sostre del Gran Atlas i ja hi som. Ens felicitem mútuament, petons i abraçades, tots som dalt de tot. En més de 40 anys de fer muntanya per primera, i potser última vegada, he superat els 4.000 metres, em sento bé, feliç fins i tot.

La visibilitat és bona i ens permet des d'aquesta magnífica talaia veure uns quants quatre mils, el Toubkal Oest (4.030), el Ras (4.083), el Timezguida (4.089), l'Akioud (4.030) i l'Afella (4.043), tots ells en direcció oest-sudoest i l'Imouzzet (4.010), en direcció nord.

Després de menjar una mica i fer les fotos de rigor empenem la

baixada de retorn al refugi. Haurem de fer el mateix camí de pujada perquè volem fer el Toubkalit i no sols això, més important, la Nathalie no es troba gens bé. Tot i descansar dalt del cim el seu estat no és el més aconsellable per continuar. Això farà que, sent com és una gran alpinista, desisteixi de fer el segon quatre mil i junt amb la Dolors i el Teles quan arribem al coll tiren avall cap al refugi. La resta de companys i l'Ibrahim ens dirigim al Toubkal Oest-Toubkalit. A dos quarts de dotze fem el segon cim del dia; més fotos, una darrera mirada al Toubkal, des d'aquí és impressionant, i empenem camí cap al refugi on arribarem sense cap contratemps pels volts de dos quarts de dues. El cel s'ha tapat i la boira, igual que ahir, ja puja per la vall.

Després de dinar, alguns decidim fer la migdiada i abans de tancar els ulls ens sorprenen uns quants trons que anuncien la pluja que durant uns minuts deixa el paisatge una mica mulladet. Serà l'única pluja que tindrem en tota l'estada al Marroc.

Per omplir la tarda fem una partideta de cartes amb una parella de madrilenys, bona gent, i preparem la tornada a Imlil. Finalment decidim no fer cap 4.000 més i, aconsellats per l'Ibrahim, farem una minitravessa que en unes 9-10 hores ens durà del refugi al coll d'Agueizim a 3.650 m i baixarem fins als 1.740 m de M'zik.

Refugi Mouflon

Com el dia anterior sopem i a quarts d'onze ja som al llit, avui no hi ha polonesos, tenim totes les lliteres per a nosaltres.

Dimarts 9 de setembre, DIA 4. Refugi Mouflon (3.207)–Coll d'Agueizim (3.650)–M'zik (1.740)

Avui és l'últim dia de camins pedregosos, de pujades i baixades. Al final de la jornada ens retrobarem amb els «turistes» a M'zik, a l'alberg d'inici d'aquests tres dies de camí per les terres meravelloses del Gran Atlas.

Avui no matinem tant i després d'esmorzar, pels volts de les 8 del matí, sortim del refugi Mouflon i diem adéu a molts bons records. A més de l'Ibrahim ens acompanya el que ha estat el nostre cuiner. Fa dos dies va pujar amb les mules carregades amb les nostres motxilles, el menjar i l'aigua, avui porta el que serà el nostre dinar en una bossa d'escombraries.

Fem la pujada pel flanc est de l'Adrar Agueizim fins al coll a 3.650 m i a les 10 hores saltem al vessant oest. Mentre pujàvem hem vist el cim del Toubkal, una mica encalitzat, però amb una panoràmica esplèndida. Ara ens espera una canal de 500 metres, una autèntica tartera per un camí en ziga-zaga des del capdamunt fins avall de tot. Ens creuem amb gent que puja i caravanes de mules carregades amb motxilles, queviures i aigua. Seguim baixant i ja som per sota dels 3.000. L'Ibrahim ens ha dit que ens podem banyar en una cascada que hi ha més avall, encara que no ho sembli, amb un bon sol i a la latitud que ens trobem, no fa calor o no la que hi pensàvem trobar.

Seguim el descens, camins, tarteres i, poc abans de la una de la tarda, entrem en un engorjat que ens duu a la cascada promesa. Ens banyem, millor dit, ens dutxem sota la cascada. L'aigua no està gaire freda, segur que al nostre Pirineu estaria gelada, però som en una zona ombrívola i la sensació de fred és una mica intensa i a més l'aigua cau amb força des d'una altura d'uns 70 m, pica fort.

Dinem, bé, el «cuiner» ens ha deixat en un racó pa, cinc llaunes de sardines i una taronja per a cadascun, sense badar boca, no hi ha res més. Per no perdre el costum, com en dies anteriors, en uns minuts se'ns tapa el cel, fa fred i cauen espurnes de pluja. Seguim la marxa, ara la boira i

el núvols baixos ens acompanyaran fins al coll de Tizi n'M'zik. Som a 2.445 m, són les 16 hores i 15 minuts i veiem la vall d'Imlil. Ens fem la penúltima foto al coll i enfilem la vall. M'zik, l'alberg i possiblement la família i els amics ja ens esperen.

Pocs minuts després de les 5 de la tarda arribem a l'alberg. Els «turistes» no hi han arribat, però des de la nostra posició elevada veiem com pugen des del nucli d'Imlil. Els han deixat al poble i xino-xano vénen on som nosaltres. Ells no saben on els porten i per això no ens veuen. Els volem donar una sorpresa. I efectivament, passen uns minuts i ens retrobem tots de nou; turistes i caminadors ens fonem en abraçades i petons. Han estat uns dies molt intensos, amb experiències noves, llocs nous que potser no tornarem a trepitjar i gent que ens ha fet viure moments irrepetibles.

Acabem el dia amb un sopar extra, amb els comentaris de les experiències viscudes per uns i altres, amb acudits, bromes i com diem ara, amb molt bon rotllo.

Dimecres 10 de setembre, DIA 5. M'zik-Vall de Imlil-Marràqueix

Ens llevem a quarts de nou, esmorzem i tot el grup, encapçalats per l'Ibrahim, fem una visita turística a la vall d'Imlil. Visitem la Kasbah, prenem te i un pa acabat de fer que no us puc descriure perquè s'ha de menjar allà i que, en aquell moment,

Cim del Toubkal (4.167 m)

bé ens recorda els nostres pans de coca; estava molt bo. Després seguim ruta per la vall. L'Umesh, el més petit, es cansa una mica i el burro que ens acompanya s'encarrega de portar-lo al seu lloc una bona estona. Alguns menys joves i més ganàpies també proven el lloc de l'ase i així acumulen una experiència més d'aquest viatge.

Unes paradetes d'última hora ens serveixen per comprar records que adquirim i ens endurem allà, a casa nostra. És migdia quan arribem de nou a l'alberg, dinem, tanquem

bosses i motxilles i després d'acomiar-nos de la família que ens ha albergat, prenem camí cap al centre d'Imlil; és una passejada de gairebé mitja hora on trobem els vehicles que ens duren a Marràqueix.

El viatge de tornada es fa ràpid, alguns no parlen gens, d'altres molt, sigui uns, sigui altres, tots portem al cap les imatges i les vivències recents; han estat moments i situacions que ens han fet «viure» de manera diferent. Penso que tots hem après alguna cosa nova i ens hem enriquit una mica. A mitja tarda ens deixen a

uns metres de l'hotel Àsia, en ple centre de Marràqueix, i a un cop de puny de la famosa plaça Jmaa El Fna. He de dir que tenim unes poques baixes amb quadre típic de gastroenteritis i ens queden dos dies sencers i el de tornada. De moment, gràcies a la María José, infermera titulada i cap de la farmaciola i gràcies als sèrums, als antibiòtics i als analgèsics anem trampejant.

Dijous i divendres, 11 i 12 de setembre, DIES 6 i 7. Marràqueix

Aquest dos dies els destinem a fer turisme, visitem els jardins de Majorelle, un jardí botànic molt ben cuidat i amb plantes típiques i exòtiques on trobem la tomba del famós Yves Saint Laurent i el museu d'Art Islàmic. Els palaus El Badi i La Badia, El Palmerar —que fem en calessa—, la madrassa Ben Yousef, el Museu de Marràqueix i la Quobba Almoravide. Tot plegat ens ocupa aquests dies, i això sense oblidar les compres durant les visites als mercats típics on les espècies, les aromes i els productes de pell faran que contribuïm a engreixar les arques del país amb la divisa europea, i no m'oblido de la famosa plaça Jmaa El Fna on es barregen els colors, les olors, les parades plenes de fruits secs, dàtils, figues i tota mena de productes, els venedors que et criden perquè els compres o t'asseguis a menjar al seu *xiriguito*.

Últim sopar a Marràqueix, alguns preferim una pizza al menjar marroquí, altres no, i d'aquesta manera ens preparem per, en poques hores, deixar aquest país on hem passat uns dies i hem viscut experiències molt, molt enriquidores.

Dissabte 13 de setembre, DIA 8. Marràqueix-BCN

Després d'esmorzar i amb les maletes a punt, ens recullen per portar-nos a l'aeroport. L'avió surt a les 11.55 hora marroquí, les 13.55 hora d'Espanya. Arribem en pocs minuts i després dels tràmits i controls habituals, sense cap novetat, bé, exceptuant les explicacions que he de donar a uns funcionaris que no m'entenen per què porto una brúixola; però malgrat tot, en pocs minuts ja estem preparats per a quan haguem d'embarcar. Encara tenim temps de prendre un cafè, fer les últimes compres i llegir una estona. Amb mitja hora de retard ens embarquem en el vol de Clickair i sense cap entrebanc aterrem a l'aeroport del Prat a quarts de cinc de la tarda. Com he dit, el vol bé, les maletes bé, petons abraçades i la rebuda dels familiars i amics que ens vénen a rebre.

Ens acomiadem desitjant-nos sort i fins a la propera. Sortim al carrer i de la mateixa manera que a l'anada els nostres amics, la Magda i el Toni ens esperen, carreguem les bosses i motxilles i cap a Sant Just hi falta gent.

XXXV MARXA DE REGULARITAT DE LA SEAS
"Fulgenci Baños"
10 de maig de 2009 a Collserola

Lloc	EQUIP	PUNTS
1	Francesc Castillo - Pau Santamarina	11,5
2	Núria Palomar - Bernat Macià	12,0
3	Pep Gil - Àngels Castillo	12,5
4	Felip Linares - Carles Linares - Roser Iglesias	12,5
5	Neus Martí - Aldo Barragan	13,0
6	Carme Malaret - Alba Linares	13,5
7	Muntsa Prat - Queralt Simó	14,0
8	Joan Malaret - Francesc Fàbregas	14,5
9	Albert Riera - Marc Riera	15,0
10	Neus Malaret - Carla Pinent	15,5
11	Ramon Celma - Marta Celma	15,5
12	Ricard García - Francesc Riera - Francesc Riera	15,5
13	Albert Malaret - Eloi Trullàs	16,0
14	Joan Gómez - Sergio Agorreta	16,0
15	Josep Milà - Maria García	16,5
16	Teresa Reverter - Arnau Amadó	16,5
17	Jaume Campreciós - Marina Figueras	16,5
18	Frederic Buyse - Judith Buyse	17,0
19	Albert Trullàs - Eduard Trullàs	17,5
20	Pau Mora - Bel Montfort	17,5
21	Vanessa Guamis - Xavier Vendrell	17,5
22	Toni Simó - Teresa Faneca	18,0
23	Lourdes Barrera - Joan Poll	18,5
24	Jaume Franco - Marga Riera	19,0
25	Maria Cortès - Sílvia Busquets	19,0
26	Marc Carbonell - Roger Pascual	19,5
27	Pere Pascual - Montse Sala	20,0
28	Maria Lluïsa Sanz - Ferran de la Fuente	20,5
29	Toni Malaret - Xavier Malaret	21,0
30	Lídia Camps - Gaspar Orriols	21,5
31	Joan Gironès - Stella Becchi	22,0
32	Isaias Bravo - Maria Bravo	22,0
33	Enric Vendrell - Montse Obiols - Francesc Obiols	23,0

34 Oriol Farràs - Mar Alemany	24,0
35 Iolanda Diez - Montse Bartrina	24,5
36 Josep M Ballart - Maria Cònsul - Romi Porredon	26,0
37 Anna Simó - Dolors Cardona	26,5
38 Manel Ripoll - Eulàlia Ripoll	26,5
39 Anna Mascarell - Josep Requena	27,0
40 Josep Maria Rius - Joana Jimeno	29,0
41 José Oliver - Iolette Oliveira - Basi Navarro	29,5
42 Maty Masnou - Luisa Berdejo	31,0
43 Anna Gel - Maria Edo	31,5
44 Joaquim Orriols - Esteve Llitrà	38,0
45 Daniel Rius - Mònica Fusté - Jana Rius	39,5
46 Mariona Puiggròs - Núria Marianel·lo	41,0
47 Albert Macià - Montse Molinero	41,5

Fotografies de Marina Feliu, Francesc Fàbregas i Jordi Farràs

L'equip guanyador

Caminadors passant un control

La sorpresa del pastís de l'aniversari

Dinar multitudinari amb cafè per a tots

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 6 d'abril de 2009

— Altes: cap. Baixes: James Kent Hutchinson (788).

— S'informa que Daniel Planas serà el nou president de la FEEC per haver guanyat amb 65 vots la candidatura de Jordi Quera, que n'obtingué 38. Hi hagué 2 vots en blanc.

— Es decideix facilitar al Grup de Joves les claus del local perquè puguin fer-lo servir a les hores que més els convingui.

— S'accepta que l'arxiu de fotos digitals de la SEAS sigui controlat i mantingut per Jordi Gironès, havent-hi sempre una còpia disponible a l'ordinador del local. La incorporació de noves fotos d'activitats de la Secció les farà ell recollint els suggeriments que li facin els qui organitzin les activitats o bé la Junta.

— S'ha comentat la reunió que va organitzar l'Ajuntament per recollir l'opinió d'entitats i particulars sobre com volien que fos el camí de Vallvidrera que passa per la vall de Sant Just. La SEAS hi ha participat amb el mandat de la Junta i ha demanat que es millori el traçat evitant la pols, però sense asfaltar-ho, i procurant que no es converteixi en una carretera de pas amb mesures com la limitació de velocitat a 20/30 km/h.

Reunió del 4 de maig de 2009

— Altes: Martí Munmany Carola (1027).

— Baixes: cap.

— Toni Simó informa que la previsió econòmica per a final d'any serà molt ajustada si no s'aconsegueix alguna subvenció addicional per a l'aniversari.

— Els darrers actes de l'aniversari han tingut un alt nombre de participants. Així, a la presentació del documental *Històries de la SEAS* del 18 d'abril hi hagué 110 assistents, mentre que a la presentació del llibre *SEAS, 75 anys de muntanya i cultura* n'hi hagué 160. Ambdós actes es van celebrar a la sala Cinquantenari de l'Ateneu.

— A la Vegueria del Baix Llobregat hi hagut canvis en la seva direcció passant a ser veguera Montserrat Ros (SAC de Corbera) mentre que el nostre company de Junta, Lluís Solé Sugrañes, ha passat a ser el sotsveguer.

— El company Ferran de la Fuente ha publicat el llibre *Camins de Collserola* de l'editorial Pòrtic com a contribució al 75è aniversari. El company Isidor Cònsul ha fet possible que a la SEAS el tinguem disponible a un preu reduït de 15 euros per als nostres socis. Aquest llibre el podeu aconseguir els dimarts de 20 a 21 h al nostre local.

Butlletí de la SEAS. Any 43, núm. 283

Taula de redacció: Daniel Cardona, Isidor Cònsul, Ferran de la Fuente, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: fotografia de grup a l'alberg Pic de l'Àliga de Núria	
Calendari	814
Editorial: els mals usos del Parc de Collserola	815
Toubkal al Gran Atlas Tardor de 2008, per Josep Gil	816
Resultats de la XXXV Marxa de Regularitat de la SEAS	825
Informació de la Secció	827

La SEAS ha participat activament en la portada de la Flama del Canigó fins a Sant Just, fent també el darrer relleu fins a l'encesa del Foc de Sant Joan i la lectura del manifest al nostre poble. A la fotografia d'Albert Cortès, moment de l'encesa de la torxa a la plaça Sant Jaume de Barcelona.